

Marvin

Příběh chlapce, který se snaží vyprostit ze světa čtyř stěn. Žije pod nadvládou zlých tet, které ho vychovávají k obrazu svému. Utíká před drtivou autoritou do světa představ a vlastní fantazie. Vytváří si imaginární kamarády, kteří s ním prochází jeho životem, sdílí s ním všechny strasti i radosti, jednoduše má přátele se kterými se může dělit o své zážitky.

Režii, choreografii a výpravu ztvárnili Duda Paiva a Mischa van Dullemen. Tanečník, choreograf a performer Duda Paiva je v Ostravě pravidelným a nejpopulárnějším návštěvníkem festivalu Spectaculo Interesse a sklízí obrovské úspěchy po celém světě. Pro Ostravské divadlo loutek, nazkoušel novou verzi Marvina s Filipem Staňkem, kterého si vypůjčil z baletu Národního divadla Moravskoslezského. Jeho Marvin se poprvé objevil na jevišti v roce 2000, v podobě tanečně pohybového duetu Dudy Paiva a Mischy van Dullemena. Nová verze je navíc obohacena o techniky moderního tance a o animace objektů, lépe řečeno, loutek v životní velikosti, které nabízí nové možnosti pohybu. Hra v nové verzi měla premiéru 30. května 2014 na hlavní scéně Loutkového divadla v Ostravě.

Hudbu si vzal na starost Michal Sedláček a dramaturgickou spolupráci Matěj Samec. V dalších rolích můžeme vidět Evu Balákovou, Lenku Pavlíčkovou, Ondřeje Besedu, Ivo Martáka a Jiřího Krupicu.

Divadlo není určeno pro nejmenší diváky, doporučený věk je 12+, což je k této hře adekvátní hranice. Mladší diváci nemusí pochopit všechny souvislosti.

Inscenace získala na mezinárodním festivalu Bábkarská Bystrica 2014 Cenu dětské poroty a také byla součástí hlavního programu na prestižním Festival Mondial des Theatres de Marionettes v Charleville-Mezières ve Francii.

Inscenace je výrazná převážně scénografickým tvarem. Loutky v nadlidských velikostech, upoutají malé i velké diváky. Jsou vytvořeny z unikátních materiálů, které se dají zmačkat a zase rozložit a nijak se při tom neničí. Herci tak získávají obrovskou škálu možností jak loutky použít. Při prvním vstupu loutky na scénu, nemáme nejmenší tušení, že se jedná o loutku tak velkých rozměrů, přinesou na jeviště malý hnědý balík, který nikoho nevzrušuje, pravděpodobně to bude nějaká další nevýznamná hračka. Ve chvíli kdy ji však postupně rozbalují, vidíme, jak se z malého balíku stává postava vyšší než herci. Hraje s loutkou, v loutce, společně s loutkou a tvoří s ní dokonalou iluzi živého člověka. V jednu chvíli z loutky vylézá herečka, zda-li v loutce byla po celou dobu, či se tam kouzelně vkradla později netuším. Další loutkou z tohoto materiálu je třeba hlava Mickey Mouse, ve které hlavní představitel tančí. Kostýmy tetiček také vypadají, že jsou ze stejného materiálu jako loutky. Scéna samotná není nijak obsáhlá. Na scéně je po celou dobu jedna obrovitánská židle se stolem, která má navozovat pocit malého

Marvina ve velkém světě. Židle i stůl jsou využívány k akrobatickým prvkům. Několikrát se v pozadí odehrává scéna tetiček, které buď chystají nějakou podlou věc, nebo hrají scénku, která je má znázorňovat, se svými vlastními podobiznami ve formě loutek.

Jedná se o pohybově taneční divadlo, lazené do vtipných i vážných poloh. Herci nás tancem provází celým příběhem, tancují velmi ladně, ale přesto přirozeně a lehce přechází z fantazijního mírumilovného světa do světa reálného, plného agrese a nešetrného zacházení. Neobvyklý je projev tetiček, které již od prvního pohledu působí nemile. Svou svéráznost projevují ostrými pohyby v bocích při chůzi. Také většinu věcí dělají totožně, pohybují se stejně, odcházejí stejně a mají stejně podlé myšlenky.

Nebývám z představení často nadšená, ale tohle je jeden z těch případů, kdy jsem z divadla odcházela opravdu mile překvapena a doporučuji představení dál.

Aneta Borková